

Verdens Ting, fordi de tillægge ikke vort Forsvarsvæsen nogen Betydning som Angrebsmiddel. I saa Henseende tror jeg, jeg kan erindre det ærede Medlem om en Udtalelse, der skal være falden underhaanden i 1866, da der fra en dansk Politiker, ingen Minister, blev budt en stor udenlandsk Politiker en Alliance fra vor Side, men naturligvis mod en vis Gengæld i Nordslesvig. Der blev svaret af vedkommende store Politiker, at han vilde give os et Raad, det var ikke at overvurdere vor Betydning. Dermed var den Historie forbi. Jeg tror, at disse Neutralitetserklæringer fra vor Side hvile paa en Overvurdering, men det hviler ikke paa en Overvurdering af vor Betydning, at vi søge gennem traktatmæssige Forbindelser at sikre os Fred i vore Farvande og en virkelig Forbindelse mellem de Riger og Stater, der dog til syvende og sidst have fælles Interesse, og det er maaske den eneste Garanti for Landets udelte Bestaaen. Men saa maa de Traktater ogsaa tages med i Betragtning og lægges til Grund for Ordningen af vort Forsvar, saa kan det ikke gaa an, at vi ende Forsvarsagen med at lade hele Verden vide, at vi kunne ikke opfylde Traktaterne eller ville ikke, men maa overlade de Herrer selv at klare det, for saa ere vi færdige.

Det drejer sig altsaa ikke om saa ganske lidt, naar vi her søge at klare Forholdene mellem Partiernes. Det er ikke blot et Spørgsmaal, om det eller det Parti her i Landet skal sejre, eller om Hæren bliver saa meget bedre eller daarligere. Alt det er i Virkeligheden saa ganske underordnet. Det drejer sig i denne Sag om en Lovgivning og en Udvikling paa dette Omraade, som er absolut nødvendig for at sikre Landets Fremtid, og dersom vi ikke gøre det, saa vil det paa disse Omraader medføre Konsekvenser, som ingen dansk Mand nogen Sinde vil kunne forsvare at have været med til overfor den Generation, der kommer, og som maaske vil se, at Danmark er ødelagt, fordi vi ikke kunde komme til noget Resultat. Det er derfor, jeg siger, denne Sag er langt alvorligere. Der ligger meget, meget mere bagved den, og det gælder meget mere om at komme til en Forstaaelse om den end i de fleste andre Sager, vi have med at gøre. Det drejer sig ikke blot om at faa begyndt paa andre Reforme eller komme ud af dette her, men det drejer sig om en Ting, der kan og rimeligvis vil kunne faa Betydning for hele vort Fædrelands Eksistens. Det er derfor, jeg tillader mig at anbefale, at

vi enes med de Partier, der i dette Øjeblik have gjort gensidige Indrømmelser for at fremme Sagen, og at alle de, der betragte Sagen, som jeg gør det, og Landets Fremtid, som jeg i dette Øjeblik har udviklet, slutte sig til os.

Meyer: Den højtærede Konseilspræsident blev pludselig Centrum for alle i dette Ting, der ere Antisocialister. Man hørte det paa Bifaldet; da der var Tale om det socialistiske Broderskab, saa kunde de Herrer finde hverandre i en munter Latter lige overfor denne Verdensbevægelse, der virkelig har tilladt sig at sætte sig som Maal at ville etablere et fredeligere Forhold mellem Landenes Arbejdere, hvad de Herrer altsaa aabenbart fandt meget morsomt. Jeg skal tillade mig at gøre den højtærede Konseilspræsident opmærksom paa, at naar han vilde reducere dette til at være, hvad han kaldte den bare Broderlighed, der ikke havde Spor af praktisk Betydning, saa turde den højtærede Konseilspræsident aabenbart befinde sig lidt tilbage i Tiden, thi denne bare Broderlighed, som den højtærede Konseilspræsident udtrykte sig, har ganske utvivlsomt bidraget til, at man her i Europa i de sidste — jeg tør sige — mindst 25 Aar eller længere ikke har haft nogen Krig; det kan den højtærede Konseilspræsident ikke maale, men han kan være sikker paa, at der staar ikke uantastet 10 Millioner organiserede Arbejdere, uden at dette betyder et Værn for Freden. Og naar man regner med dette i diplomatiske Kredse, regner man rigtigt. Jeg tror, at den højtærede Konseilspræsident derfor ikke kender tilstrækkeligt til den Bevægelse, den Aand, der besjæler Europas Arbejdere, thi gjorde han det, vilde han vide, at det er ikke blot Talemaader ved Kongresser og Stævner, hvor man kommer sammen, men det er et praktisk Stykke Politik, med hvilket de Herrer regne og komme til at regne mere og mere, hvad enten de ville eller ikke.

Jeg vilde endelig gerne overfor den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser om, at han vilde overlade sine ærede Modstandere, der havde polemiseret mod ham, at foretage arkæologiske Granskninger i Køkkenmøddingen, udtale, at i den Køkkenmødding findes den højtærede Konseilspræsidents gamle Venstresind og antimilitaristiske Sindelag.

Formanden: Det ærede Medlem bruger Udtryk, der ikke ere parlamentariske.